

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)

Owned and published by the Slovenic Publishing Co.

(corporation.)

FRANZ SAKSER, President.

JANKO PLEŠKO, Secretary.

LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and addresses of above officers:

12 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Na leto velja list za Ameriko in

Canada \$3.00

po leta 1.50

leto za mesto New York 4.00

po leta za mesto New York 2.00

Europe za vsa leta 4.50

" " po leta 2.50

" " četrletna 1.70

" " GLAS NARODA" izhaja vsak dan in avemski nedelji in praznikov.

" " GLAS NARODA" ("Voice of the People")

avem every day except Sundays and Holidays.

Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Dopis bres podpis in osobnosti se ne prenosi.

Denar naj se blagovoli posiljati po Money Order.

Pri spremembah kraja naročnikov pre

zimo da se nam tudi prejšnje

čivališče naznam, da hitreje

najdimo naslovnika.

Dopisom in posiljanjem naredite ta naslov:

" " GLAS NARODA"

12 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

* AMERICAN ASSOCIATION OF MEMBERSHIP LABEL FOR LANGUAGE TEACHING

1914

Mount Kisco, N. Y. — Danes 18. novembra, je umrl tukaj rojak Anton Gorjane, doma iz Postojne. Tukaj mu bival nad dvanajst let ter zapušča tukaj ženo in osem nedorasilih otrok. Spravila ga je susterica, na kateri je bental žr tri leta. S pridostjo in trdim delom si je napravil v primeroma kratken čas lepo premoženje. Bil je dobro znan tudi v greaternewyorski naselbini, kjer je bil svoj čas član društva sv. Franciška K. S. K. J. Naj v miru počiva!

Conemaugh, Pa. — Štorklja z dolgim kljunom je prinesla znamenu rojaku Matiji Krebeli krepko deklico. Ob tej priliki je imenjeni priredil zadnjo nedeljo 15. nov. krstino in povabil slov. rojake. Zabave je bilo v izobilju, plesa in dobre postrežbe z vsakovrstno pijačo tudi ni manjkalo. Čestitamo!

Fredericktown, Pa. — Kakor povsod, se tudi pri nas zelo slabo dela. Tukaj imamo šest premogorov, ki obratujejo po dva oziroma po tri dni na teden. Sem zaenkrat še ne svetujem nikomur hoditi. Ko se bodo razmere kaj izboljšale, bom že sporočil. Pred kratkim se je oglašila gospa štorklja pri rojaku Avg. Povali in mu pustila prav krepkega sinčka. Pozdrav! — J. Janežič.

Seminole, Pa. — Ko sem pred kratkim sporočal o tukajšnjih razmerah, ste vi, gospod uredušnik, napravili malo pomoto. Omenil sem, da imamo dve društvi, vi ste pa napisali, da imamo tri. Ta pomota pa ni dala nekemu dopisniku miru. Hitro se je oglašil in sporočil, da sem se zmotil. V tukajšnjem premogorovu dela od 400 do 500 ljudi. Lahko rečem, da jih je najmanj polovica zapolenih vsak dan, dočim je dopisnik rekel, da samo Naročnik (namreč jaz) vjame kakšen šiht. V naselbini je največ Italijanov, Slovencev je pa samo šest družin. Sedaj v dolgih večerih prav radi čitamo Glas Naroda, ki primača vsakovrstne novice o evropskem klanju. Kamorkoli pride, se pozavljamo samo o vojni. Nekateri pravi, da bosta dobili Avstrija in Nemčija, drugi zatrjujejo, da bodo zavezni zmagale, natančnega pa nobeden ne ve. Upati je, da je to zadnja vojna na svetu. Pozdrav! — Tisti, ki se je zadnjči zmotil.

Farrell, Pa. — Iz te naselbine ni bilo že pol leta nobenega dopisa. Je že tako, da vsak rajši berakor pa piše. Delavske razmere so silno slabe. Delamo samo po tri do štiri dni na teden, brez posebnih je pa vsak dan večje število. Srečen je lahko tisti, ki ima delo. Čeravno je slabo, držite ga čez zimo in si potem poščete kaj boljše. Saj še pregovor pravi: "Allah il Allah!", povejte pa bodo dajali nemški častniki in "mē profet" se je izmenjalo za top iz Kruppove tovarne.

V Turčiji mora to zelo učinkovati, izven Turčije pa naravnost usodno. Ali je vrejetno, da se bodo napredujemo, če bi imeli

veličiški indijski Moslimi na po-

ziv turškega duhovnega glavarja, katerega ne priznavajo kot takega? Ali bodo sledili pozivu, naj se oproste poniževalnega jarma kristjanov, pri čemur bi le izmenjali angleškega gospodarja z nemškim?

Zakaj naj bi ustali vsi mohamedanci, ako je poziv turškega sultana le odmev povelja nemškega in avstrijskega cesarja?

Ako bi bil ta Jehad uspešen,

bi se moral pojavit povsod, kjer že mohamedanci. V tem pa leži brezuspešnost tega poskusa. Kabili in Arabci iz Alžira in Maroka se bora proti Nemcem v Franciji in Indijo-mohamedanci ne priznavajo turškega sultana za duhovnega vladarja, temveč perziskega saha. Cela stvar je namreč kampanja ene krščanske države proti drugi in ne gre se za to, da se poniza Krista in poviša Mohameda, temveč da se poniza angleškega kralja in poviša nemškega cesarja.

Sploh pa ni med mohamedanskim svetom pravega edinstva.

Arabec, Maročan, Perzijske in večina indijskih mohamedancev pripada sekti, ki ne priznavata sultana ter zre z zaničevanjem na Osmaniji, ki se je polastil duševne in posvetne oblasti kalifov ter prinesel obema nečast, poraz in omalovanje.

Iz cele zadeve lahko pride do tega, da se bo preobrnil celo mohamedanski svet ter da bo prisla vrhovna oblast zopet v roke naroda, ki je ponesel do Pirenej ne le koran Mohameda, temveč tudi kulturo in civilizacijo, ki priča je še danes Granada v Španiji.

Gallup, N. Mex. — Dovolite mi nekoliko popisati razmere v tem kraju. Tukaj mi zelo ugaja, ker se prav dobro razumemo med seboj, posebno smo pa prijatelji pri ječmenovem, katerega nam ne primanjkuje. Pred kratkim so me obiskali starci znanci: Josip Tomšič, Fr. Podbrevšek in še nekaj drugih. Imenito smo se imeli. Čudno se mi zdi, da ni Terbovecova Toneta od nikoder. V slučaju, da pride v našo naselbino, naj se oglasi v saloonu pri John Stahetu, kjer ga bomo izvrstno posreželi z ječmenovcem ali pa s kako dobro kranjsko klobaso. Poždrav vsem znamencem v Utah, posebno pa Mike Ribnikarju in Alojziju Kropinu. Če se ne motim, se nahajata sedaj nekje v Colradi. Delavske razmere so tukaj že precej dobre, sem pa ne svetujem nikomur hoditi, ker se delo težko dobi. — Naročnik.

Mount Kisco, N. Y. — Danes 18. novembra, je umrl tukaj rojak Anton Gorjane, doma iz Postojne. Tukaj mu bival nad dvanajst let ter zapušča tukaj ženo in osem nedorasilih otrok. Spravila ga je susterica, na kateri je bental žr tri leta. S pridostjo in trdim delom si je napravil v primeroma kratken čas lepo premoženje. Bil je dobro znan tudi v greaternewyorski naselbini, kjer je bil svoj čas član društva sv. Franciška K. S. K. J. Naj v miru počiva!

Conemaugh, Pa. — Štorklja z dolgim kljunom je prinesla znamenu rojaku Matiji Krebeli krepko deklico. Ob tej priliki je imenjeni priredil zadnjo nedeljo 15. nov. krstino in povabil slov. rojake. Zabave je bilo v izobilju, plesa in dobre postrežbe z vsakovrstno pijačo tudi ni manjkalo.

Ena generacija nazaj bi imelo proglašenje svete vojne v Carigradu veliko strašnici pomen za Petrograd, London in Pariz kot pa ga ima danes. Takrat bi se govorilo dgnil ves moslimanski svet. Od Atlantika do Pacifika, od Maroka do Mindanao bi bilo opaziti neposredno in pomembne pojave. Indija, Siam, Egipt, Tripolitanija, Tunis in Alžir bi bili priča življenske sile vere proti roku.

Ako poimeni Jehad (proglašitev svete vojne) v današnjih dneh manjšo neposredno nevarnost, je najti vzrok temu v mladoturski revoluciji. Dasiravno je bil pogonski, da se približa bližnji Iztok Zapadu ter uvede v otomansko cesarstvo ustavno vladu in versko strpnot, popolnoma neuspešen, je klub temu omagal življensko silo turškega cesarstva in ta je bila fanatizem armade.

V času namreč, ko je korakal komitej edinstva in napredka iz Soluna proti Carigradu, so se posbratili Židji, kristjani in moslimani, Grki, Albanci in Bulgari. V turško armado se je sprejelo kristjane, ne da bi morali prestopiti k Islamu.

Klub vsem slabostim in napakanjem skusal Abdul Hamid ohramiti v svoji armadi nekaj tradicije svojih velikih prednikov, ki so prodriči do ozida Dunaja ter zaslužnili skoro polovico ozemlja sedanje evropske Rusije.

Mladoturki pa so vrgli med staro šaro ves ta starinski verski fanatizem. Živelci so dalj časa v Parizu in povejajoči generali so dobili izobrazbe v Berlinu ali Parizu. Zapadni einizem je razdržil v njih vse spoštovanje do vere Mohameda.

Uspike liberalnih idej v turški armadi je bilo opaziti pri Lule Burgas in Kumanovem. Nič več ni gnil armade sultana v bitko strašnemu impulu vere. Šli so v boj kot drugi navadni vojaki, hrabri in vstrajni. Prodrali so in se zopet umikali, dočim so krščanski vojaki, katere se je uvrstilo v turško armado, bežali pri vsaki najboljši priliki.

Po bitki pri Lule Burgas je bil proglašen Jehad, a kako je mogel uplivati na vojake, ko so bili častniki deloma še Nemeji, ko je ugasnil vsled novotarij stariogen?

Danes je situacija skoro ista.

Turške čete ne prodirajo proti vsem kristjanom, se ne nahajajo v vojni z vsemi plemeni, proti katerim je proglašil Mohamed sveto vojno. Avstrija in Nemčija naj sta izključeni od te svete vojne. Turške čete bodo še vedno kričale: "Allah il Allah!", povejte pa bodo dajali nemški častniki in "mē profet" se je izmenjalo za top iz Kruppove tovarne.

V Turčiji mora to zelo učinkovati, izven Turčije pa naravnost usodno. Ali je vrejetno, da se bodo napredujemo, če bi imeli

veličiški indijski Moslimi na po-

ziv turškega duhovnega glavarja, katerega ne priznavajo kot takega? Ali bodo sledili pozivu, naj se oproste poniževalnega jarma kristjanov, pri čemur bi le izmenjali angleškega gospodarja z nemškim?

Zadnjič sem bil po opravkih v Struthers, Ohio. Tudi tam so silno slabe delavske razmere, tudi tam niso brez "štarparjev". Tako mošni rojaki se lepo razumejo med seboj in se v vsakim, ki jih obiše, silno prijazni. Skoraj nevjetno je, kako je razsirjeno med njimi, rekoč, naj bosta mirna, naj ne oskrunita gostoljubne hiše, kjer vlada mir in sprava.

Sirnik prime takoj svojega prijatelja za roko ter ga potegne na stran. Vogrin je trepetal in se tresel same jeze in strasti. Robert pa je stal molče, bleč, kar stene obzirno, kjer je razsirjeno na sredini sobne ter gledal ves osramoten v tla, dobro vedeč, da je resnica, kar mu vpriča vseh! Kaj, vam pomaga, če držite z Avstrijo, pri tem pa indirektno značujete svoj narod? Vsak pripovednik, ki je moral pojavit povsod, kjer že mohamedanci. V tem pa je zelo brezuspešnost tega poskusa. Kabili in Arabci iz Alžira in Maroka se bora proti Nemcem v Franciji in Indijo-mohamedanci ne priznavajo turškega sultana za duhovnega vladarja, temveč perziskega saha. Cela stvar je namreč kampanja ene krščanske države proti drugi in ne gre se za to, da se poniza Krista in poviša Mohameda, temveč da se poniza angleškega kralja in poviša nemškega cesarja.

Ako bi bil ta Jehad uspešen,

bi se moral pojavit povsod, kjer že mohamedanci. V tem pa je zelo brezuspešnost tega poskusa. Kabili in Arabci iz Alžira in Maroka se bora proti Nemcem v Franciji in Indijo-mohamedanci ne priznavajo turškega sultana za duhovnega vladarja, temveč perziskega saha. Cela stvar je namreč kampanja ene krščanske države proti drugi in ne gre se za to, da se poniza Krista in poviša Mohameda, temveč da se poniza angleškega kralja in poviša nemškega cesarja.

Ako bi bil ta Jehad uspešen,

bi se moral pojavit povsod, kjer že mohamedanci. V tem pa je zelo brezuspešnost tega poskusa. Kabili in Arabci iz Alžira in Maroka se bora proti Nemcem v Franciji in Indijo-mohamedanci ne priznavajo turškega sultana za duhovnega vladarja, temveč perziskega saha. Cela stvar je namreč kampanja ene krščanske države proti drugi in ne gre se za to, da se poniza Krista in poviša Mohameda, temveč da se poniza angleškega kralja in poviša nemškega cesarja.

Ako bi bil ta Jehad uspešen,

bi se moral pojavit povsod, kjer že mohamedanci. V tem pa je zelo brezuspešnost tega poskusa. Kabili in Arabci iz Alžira in Maroka se bora proti Nemcem v Franciji in Indijo-mohamedanci ne priznavajo turškega sultana za duhovnega vladarja, temveč perziskega saha. Cela stvar je namreč kampanja ene krščanske države proti drugi in ne gre se za to, da se poniza Krista in poviša Mohameda, temveč da se poniza angleškega kralja in poviša nemškega cesarja.

Ako bi bil ta Jehad uspešen,

bi se moral pojavit povsod, kjer že mohamedanci. V tem pa je zelo brezuspešnost tega poskusa. Kabili in Arabci iz Alžira in Maroka se bora proti Nemcem v Franciji in Indijo-mohamedanci ne priznavajo turškega sultana za duhovnega vladarja, temveč perziskega saha. Cela stvar je namreč kampanja ene krščanske države proti drugi in ne gre se za to, da se poniza Krista in poviša Mohameda, temveč da se poniza angleškega kralja in poviša nemškega cesarja.

Ako bi bil ta Jehad uspešen,

bi se moral pojavit povsod, kjer že mohamedanci. V tem pa je zelo brezuspešnost tega poskusa. Kabili in Arabci iz Alžira in Maroka se bora proti Nemcem v Franciji in Indijo-mohamedanci ne priznavajo turškega sultana za duhovnega vladarja, temveč perziskega saha. Cela stvar je namreč kampanja ene krščanske države proti drugi in ne gre se za to, da se poniza Krista in poviša Mohameda, temveč da se poniza angleškega kralja in poviša nemškega cesarja.

Ako bi bil ta Jehad uspešen,

bi se moral pojavit povsod, kjer že mohamedanci. V tem pa je zelo brezuspešnost tega poskusa. Kabili in Arabci iz Alžira in Maroka se bora proti Nemcem v Franciji in Indijo-mohamedanci ne priznavajo turškega sultana za duhovnega vladarja, temveč perziskega saha. Cela stvar je namreč kampanja ene krščanske države proti drugi in ne gre se za to, da se poniza Krista in poviša Mohameda, temveč da se poniza angleškega kralja in poviša nemškega cesarja.

Ako bi bil ta Jehad uspešen,

bi se moral pojavit povsod, kjer že mohamedanci. V tem pa je zelo brezuspešnost tega poskusa. Kabili in Arabci iz Alžira in Maroka se bora proti Nemcem v Franciji in Indijo-mohamedanci ne priznavajo turškega sultana za duhovnega vladarja, temveč perziskega saha. Cela stvar je namreč kampanja ene krščanske države proti drugi in ne gre se za to, da se poniza Krista in poviša Mohameda, temveč da se poniza angleškega kralja in poviša nemškega cesarja.

Ako bi bil ta Jehad uspešen,

bi se moral pojavit povsod, kjer že mohamedanci. V tem pa je zelo brezuspešnost tega poskusa. Kabili in Arabci iz Alžira in Maroka se bora proti Nemcem v Franciji in Indijo-mohamedanci ne priznavajo turškega sultana za duhovnega vladarja, temveč perziskega saha. Cela stvar je namreč kampanja ene krščanske države proti drugi in ne gre se za to, da se poniza Krista in p

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: J. A. GERM, 507 Cherry Way or box 87 Brad-dock, Pa.
 Podpredsednik: ALOIS BALANT, 112 Sterling Ave., Mar-berton, O.
 Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Box 424, Ely, Minn.
 Blagajnik: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.
 Kaupnik: LOUIS KASTELIC, Box 583, Salida, Colo.

VRHNOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN J. IVEC, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNICKI:

MIKE ZUNICH, 421-7th St., Calumet, Mich.
 PETER ŠPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kans.
 JOHN VOGRICH, 444-6th St., La Salle, Ill.
 JOHN AUSEC, 6413 Matt Ave., Cleveland, O.
 JOHN KRZIŠNIK, Box 133, Burdine, Pa.

POROTNICKI:

FRAN JUSTIN, 1708 E. 28th St., Lorain, O.
 JOSEPH PISHLAR, 308-6th St., Rock Springs, Wyo.
 GREGOR PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODBOR:

JOZEF MERTEL, od društva štv. 1., Ely, Minn.
 ALOIS CHAMPA, Box 961, od društva štv. 2., Ely, Minn.
 JOHN KOVACH, Box 365, od društva štv. 114, Ely, Minn.

Vsi dopisi tičajoči se uradnih zadev kakor tudi denarne pošljatve naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pritožbe pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bodo osikalno.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

Kako je prišel umrli kralj Karol na Romunsko.

—

Leta 1866., ko je imela izbruhnila vojna med Avstrijo in Prusijo, se je nahajal rumunski državnik Bratiški in Parizu, da tam posluje srečko kralja za Rumunijo, in gospa Corum, zaupnica Napoleona III., mu je rekla: "Vzemite princa Karola Hohenzollenskega, ki je sorodnik cesarjev. Cesar mu je naklonjen in bo zelo vzradoščen nad to izbero." Bratiški je takoj odpotoval v Duesseldorf, kjer je videl princa Karola in njegovega očeta ter ju je na pol pregorovil. Od tod se je podal v Bukarešč, kjer je plebiscit z veliko večino pozval princa Karola, da kraljuje Rumuniji, ki je bila takrat še kneževina pod turško suvereniteto. Trebalo je dobiti še privoljenje pruskega kralja kot glavnega hohenzollerske rodotvorne, cesar pa iz političnih in diplomatskih razlogov ni bil lahko doseči. Toda princ Karol je vseeno odpotoval na Rumunsko. Pruski kralj mu je pri odhodu rekel: "Bog ti pomagaj! Toda meni je zelo neprjetno videti, da je kdorsobi iz moje rodbine, čeprav samo po imenu, podvržen Turkom." Princ je moral odpotovali s potnim listom navadnega zasebnika, brez sijajnega spremstva in brez prtljage, da bi ga avstrijska policija ne vzela "na piko" in kot pruskega častnika ne zaprla. Princ si je dobil v Sveti in velikimi težavnimi potni listi na ime Karola Hettingen — po gradu Hettingen v Hohenzollernu, ki je bil last njegovega očeta. — Cez Monakovo se je peljal v Avstrijo. Na mejni postaji je pozabil, pod kakšnim imenom se vozi in bi se kmalu zgordila nesreča. Izročil je uradniku svoj potni list. V čakalnici je bilo več avstrijskih častnikov, ki jih je poznal iz Schleswig-Holsteina. Napravil se je nevednega in skril za nek list, ki ga je temeljito proučeval. Ob odhodu ga je uradnik spremljil. Princu se je zdelo, da ga je spoznal in da bo vse javil na Dunaj, kjer ga potem ne čaka nič prida. Na Dunaju se je na kolodvoru zopet srečno umaknil mimo mnogih znanih generalov. Na končni postaji avstrijske češčenice je moral dva dni čakati, da je bil parnik. V očetovi je moral čuti marsikatevno prerokovanje iz ust političnih učinkov. Novi knez bo ravnatoč nemogoč, kakor je bil Kuzer! Ne bo dolgo trajalo, pa ga Vladi napade itd. Končno je mogel na parnik. V drugem razredu, med tovori raznega blaga, je pisal pismo avstrijskemu cesarju, v katerem mu je naznačil, da se ravnokar inkognito vozi po njegovih držav ter da je sprejet rumunsko kromo brez vsake sovražne misli proti Avstriji in da zeli prijateljskih razmer z močno donavimo monarhijo.

Bitka pri Delatynu v Galiciji.

—

Odkar so ruski čete zasedle severo-vzhodni del Galicije ter prodireale proti Stanislavu in Koloneji, so začeli prebivalec mesta Delatyn (pod Karpati južno od Stanislava) in okolice bežati v Karpati in na Ogrsko. Samo tisti, ki so imeli kaj svojega posestva in so bili nekoliko pogumnejši, so še ostali doma. Med temi sem bil tudi jaz s svojo družino. Žal mi je bilo zapustiti lastno hišo v vrtom in gospodarstvom, na katero sem bil s celo dušo navezan.

Pri meni stanovali avstrijski častniki so nam svetovali, naj ne bezimo iz mesta; le če se približajo Rusi in če se začne bitka, nai se skrijemo v klet.

Vsek dan smo slišali, da se bližajo Rusi in vedno več je bilo beguncev. Dne 17. septembra so se Rusi od Koloneje sem že približali našemu mestu. Okoli polenastih so se začuli rezki streli ruskih pušk. Kmalu smo zagledali Ruse, ki so streljajo prodriči po grbičih ob teh straneh mest; istočasno so po cesti sredi

mesta prodirale kozaške prednje straže in z njimi stotnije kozaških s častnikom na čelu. Čez par minut se je pri salinah, par stomastrrov od župne cerkve in moje hiše, začela bitka. Sprva se je slišalo samo prasketanje pušk. Kmalu so pa Rusi začeli streljati s topovi, katerih so menda imeli pet. Prvi topovski strel je padel na glavni trg in ubil domov hežega meščana. Naslednji strel so bili namerjeni na salinske kote, kjer so bili naši vojaki. Na grmenje russkih topov so odgovarjali naši topovi z nasprotnega pogorja. Nastalo je strašna grmenje topov in pušk. Jaz sem že ženo skril v klet. Otroci so mi v panici strahu objemaliroke in me prosili, naj jih rešim...

Bitka je trajala do dveh popoldne. Po bitki smo se vrnili iz kleti in videli, kako so se ruski vojaki umikali od salin ter svoje ranjence nosili na severni konec mesta. Nastala je globoka tišina, a nedolgo. Ob štirih popoldne so se zopet pojavili Rusi in šli proti salinam in kolodvoru. Kmalu se je začela taka bitka kakor je bila dopoldne. Kozaki so ponovno trdrovratno streljali na naše neoborožene sanite. Sele ob mramoru se je utihnil boj in Rusi so se zopet umaknili.

Pozno zvečer smo od železniških uradnikov zvedeli, da se naša vojska v pomnoženem številu nahaja blizu salin in da bo naslednji dan nova bitka. Ko se je ta vest raznesla po mesti, so vsi še ostali meščani sklenili zgodaj zjutraj bežati v gore proti ogrskim mejam. Moji otroci, napol nezavedeni od strahu, so me prosili, naj zbežimo, ker ne morejo več prenašati groznegra grmenja topov. V teh razmerah smo 18. septembra zjutraj zapustili dom in celo našo gospodarstvo ter zbežali v gore v bližnjo vas Dore. Ko smo prišli do vasi, smo potopili slišali grmenje topov pri Delatynu. Nemudoma smo iz Dore bežali naprej ter prišli do Jaremča, kjer smo sedli na zadnji avstrijski vlak; peljali smo se čez gorski prelaz pri Körösmező. Vozili smo se celih sedem dni, ne da bi kje izstopili, ter se pripeljali v Krško in Leskovec, kjer so nas tujišnjki prebivalci najprijaznejše sprejeli.

Prizor z bojišča.

—

V malem mestecu, ki ima le eno kavarino in par slăšičarn, malo poštni urad in skromni svoj hotelček, prebiva na stotine oih, ki obdajajo vojskovodijo kot sotrudniki, pomagači, izvestitelji, izvrševalci ter zaščitniki: referenti, predstavniki, politiki, diplomiati, ordonance, garde, adjutanti, kurirji in lajki, lajki in duhovniki, civilisti in vojaki, generali in prostaki.

Predvsem pa avtomobilisti. Negledne kolone avtomobilov so že pridrdale skozi mestece. Dežuje že več tednov, ceste so samo blato. Le avtomobili prihajajo kot vozila resno v poštev, motocikli, kolesa obitičijo v blatu, vozovi, konji ne morejo naprej...

Oba nadvojvode, stanujeta zelo priopred v vojašnic. Svoje kosi so zavzivata v oficirski menazi glavnega kvartirja. Maršalski mizi predseduje nadvojvoda Friderik, na levu mu sedi prestolonaslednik Karl Franc Jožef, ostale sedeže zavzemajo gospodje operacijskega biroja.

Včasih se pojavi na ulicah postava šefa generalnega štaba barona Konrada. Elastični mož v sivomodrem plašču z visoko kapuco je seveda vedno predmet splošne pozornosti. Naglo se skrije pred svojimi oboževalci in sprostil razočarani, mi pa tudi, ker po vseh, kakor je bilo ukazano, niso hoteli iti, v Litiji in Smartju, konji ne morejo naprej...

Odkar so ruske čete zasedle severo-vzhodni del Galicije ter prodireale proti Stanislavu in Koloneji, so začeli prebivalec mesta Delatyn (pod Karpati južno od Stanislava) in okolice bežati v Karpati in na Ogrsko. Samo tisti, ki so imeli kaj svojega posestva in so bili nekoliko pogumnejši, so še ostali doma. Med temi sem bil tudi jaz s svojo družino. Žal mi je bilo zapustiti lastno hišo v vrtom in gospodarstvom, na katero sem bil s celo dušo navezan.

Pri meni stanovali avstrijski častniki so nam svetovali, naj ne bezimo iz mesta; le če se približajo Rusi in če se začne bitka, nai se skrijemo v klet.

Vsek dan smo slišali, da se bližajo Rusi in vedno več je bilo beguncev. Dne 17. septembra so se Rusi od Koloneje sem že približali našemu mestu. Okoli polenastih so se začuli rezki streli ruskih pušk. Kmalu smo zagledali Ruse, ki so streljajo prodriči po grbičih ob teh straneh mest; istočasno so po cesti sredi

Uničeni Lier.

—

Neki nemški počevalec poda je naslednjo pretresljivo sliko uničenega belgijskega mesta Lier. Nekaj strašnega je vojna. Kmalu so pa Rusi začeli streljati s topovi, katerih so menda imeli pet. Prvi topovski strel je padel na glavni trg in ubil domov hežega meščana. Naslednji strel so bili namerjeni na salinske kote, kjer so bili naši vojaki. Na grmenje russkih topov so odgovarjali naši topovi z nasprotnega pogorja.

Nobena vojna v svetovni zgodovini ni morda s tako uničujočim korakom šla skozi dežele, kakor velika usodna vojna narodov leta 1914.

Posebno v Belgiji je vojna pustila na najrazličnejši način ter dejelo razdelila in uničila. Mesta in vasi so zašle v sredo žarečega artilerijskega boja in bile često uničene od oguba lastnih granat. Največkrat so pa belgijski kmetje s svojim zločinskim početjem izvzvali kazeni.

Cvetajoča mesta leže v razvalinah, iz katerih se še kadi.

Mesto Lier, 26,000 prebivalcev je preje tu imelo delo in kruh. Sredi mesta je prestolovala Marijeva cerkev, ena najlepših in najznamenitejših cerkv v Beli.

Celo mesto je razstreljeno. Ta-

ko popolnoma razstreljeno, kakor nobeno drugo v tej vojni. Straten, omarljivo prizor nudi pogled na razvaline. Celo mesto ni drugega nego ogromen kup kamena, ki so ga nametale v krov granat. Strehe so s hiš popadale na tla; temeljno kamenje je dvignjeno iz tal in razklopjeno; cele vrste hiš so se sesedle. Stolpi so se zrušili in potegnili za sabo manjše zgradbe in jih pokonili. Iz kleti mole dimniki in kamenite stopnice vise na visokih obzganih ostankih zidov, kakor kar so zelo zadovoljni in kažejo izvrsen "apetit".

Neutrudljiv je ritmojster Albin Svetec, ki ima vodstvo bolnične skrbe. Ekonom in blagajnik je pa g. župan Brie. Tudi drugi odborniki podružnice Rdečega kriza so vsi na mestu, ki imajo skrb za dohodke podružnice, za kar žrtvujejo čas in denar.

Raznoterosti.

—

Fran Bohuslav.

Ana Wintrova piše v pismu iz Prage: "Pišem Vam v imenu našega veselega, dobrega, Bohuslava. Ko bi ga danes videli, kakšen je! Stala sem v bolniški sobi, gledala eno lice za drugim, a ga nisem spoznala. Starček z brado, z zateklim obrazom, to naj bi bil naš elegantni, sveči Bohuslav! In kar je najbolj grozno: te roke — roke slepe! Že ves mesec je okrog njega noč. Meni se zdi to najgroznejše. Bila sem priča, ko so prišli k njemu gospodje in žonci. A revez ima še humor, dasi plivja njegov smeh tako kot ponos, ki odklanja pomilovanje. Od 13. 9. do 25. 9. je stal v boju, tudiblji v boju na nož. 25. 9. mu je krogla vdrla v glavo pod desnim senčem in zletela skozi levo obo ven. Levo oko so mu baje že vzeli, a ne vem; zdi se mi, da on sam ne ve tega. Odpeljali so ga v Segedin, kjer je dolgo ležal v nezavest. Tam so ga posečali — madjarski igralec. Njegov god so oslavili, in ko se je odpeljal v domovino, so mu prinesli polno evertja. Ko se je zvedel v Pragi o njegovi usodi, so češki igralec z dr. Švando (zadnjim njegovim ravnateljem) na čelu poslali ponj igraleca g. Novoleja, ki ga je pripeljal v Prago. Po zaslugu madjarskih igralec, ki so pri svojih znancih agitirali zanj, da mu je bilo dovoljeno odpeljati se. Zdaj pa je na Českem naš Bohuslav ena najpopularnejših oseb: polno praske publike ga poseča in vse vprašuje po njem. Cvetja ima, daril in vsega. Revez pa vedno ponavlja, "Toliko ljubezni! Toliko ljubezni!" — in iz ubogega slepega očesa se mu vlije solza. Neskončno tragičen pogled. Gospod de Martini s Hradčan mu je preskrbel specijalista očesnih bolezni, vseuci, docenta dr. Loeberha, ki ga obiskuje. Upa, da se mu reši vsaj desno oko, da desni očesni živec ni populoma mrtev, nego le otrpel. Roentgenovali bodo to oko, a trajalo bo dolgo. Desno lice ima čisto mrtvo in ne čuti nič. Kar se pa tiče njebove bodočnosti, so se res lepo obnesli Čehi. Iz Plzna in Brna so prišle izjave, da bodo skrbeli zanj, če se mu ne obrne na bolje. A kaj vse to pomaga! Vesel je bil, da so se baje tudi v Ljubljani zanimali za njegovo usodo. Tudi Šimaček (član slovenske drame) je bil ranjen, a le na roki. Zdaj je v Pragi." Videti je, da so prve vesti o smrtnih žrtvah in ranjencih zelo nezanesljive — hvala Bogu! O Bohuslavovi smrti so poročali vse češki listi, med njimi tudi praska "Narodna Politika" in plzenska "Nova Doba". To vest je češkim listom sporocil basist plzenske gledališča Cihák, ki se nahaja kot sanitetni vojak na južnem bojišču.

Trikat na smrt obsojen.

Porotno sodišče v Darmstadtu je obsodilo tridesetletnega pekovskega pomočnika Filipa Flörscha iz Monzwhima, ki je dne 13. julija umoril pekovskega mojstra Baka, njegovo ženo in hčer v Hofheimu pri Wormsu, drugo hčer pa je smrtno nevarno poškodoval in nato je ukral hišo, radi oporavskega umora v treh slučjih in radi ropa trikrat na smrt, na dosmrtno ječo in 15 let let prisilnega dela, kakor tudi na izgnubo trajnih častnih pravie.

BRATA VOGRČ,
SLOVENSKI SALOON IN
RESTAURANT,

211 Graham Ave, Cor. Stagg St.,
Brooklyn, N. Y.se priporočata greaternewyork-
škim Slovencem za obilen obisk.

Fina kuhinja, izvrstna domača

in importirana pijača, izborna

postrežba. V nedeljo dopoldan

brezplačen prigrizek. Ob nedeljih

in v sobotah zvečer je na raz-

polago velika dvorana za ple-

Moderno opremljeno kegljišče.

— Svoji k svojim! —

Za en dolar

dobe dnevnik "Glas Naroda"

SKOZI STIRI MESECI.

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Pokopan v Bosni. Poročano je bilo, da je na južnem bojišču padel namestnik ljubljanskega državaldnika dr. Josip Pompe. Dne 8. oktobra je stal v sovražnem ognju od 9. ure zjutraj do 4. ure popoldne, ko je bil ranjen v trebuh. Ko je bil prepeljan v bolnišnico v Zavidovič (Zavidovič leži v Bosni ob reki Bosni 70 km severno od Sarajeva), je po preteku dveh ur izdihnil svojo blago dušo. Ves čas se je spominjal svoje druge rodbine in svojih ljubljenih staršev ter do zadnjega upal, da pride še v Ljubljano in potem k staršem v Razbor. Še ko se je odpeljal kot črnovojnik v Trst, je bil pri spovedi in sv. obhajilu, kar je pozneje še ponavljalo. Slutil je ves čas bližnjo smrt. Pogreba, ki se je vršil 11. okt. ob 3. uri v Zavidoviču, se je udeležilo vse meščanstvo, ki je globoko sočustvovalo z navzočo pokojnikovo soprogo. Pokojni je bil z vsemi vojaškimi častnimi pokopan. Vojaštvo mu je v zadnji pozdrav streljalo preko groba. Ob grobu je govoril pokojniku v slovo častnik črnovojnik ravnatelj Robert Gutmann tako ginaljivo, da so se vse navzoči jokali.

ŠTAJERSKO.

Pisma iz Belgije. Slovenski topničar Jožef Drole, domač iz Polzeli, piše svojim domaćim izpred Antwerpna: "Kadar začnemo metati naša debela 'jabolka' iz naših možnarjev, nam kar padajo utrdbe za utrdbo v roke. Vse se pred nami zdobi v prah. Utrdbe Antwerpna so sedaj same razvaline. To je naše veselje! Vse za vero, dom, cesarja!" — Slovenski topničar Franc Kuster, ki je predeljen nemškemu artilerijskemu bataljonu št. 8. 2. stotinja, avstrijska motorna baterija možnarjev, je poslal mariborskemu "Sl. Gospodarju" izpred Antwerpna dopisnico s sledenčo vsebino: "Srčen pozdrav na vse slovenske fantje. Mi smo že 6 tednov vogni in nam prav dobro gre. Vse za vero, dom in za cesarja! Korajža nobenemu ne manjka. Težave vse sproti pozabimo ter prav veselo in srečno živimo. Sovražnik kar gleda in strmi pred našimi bombarji. Zato slovenski fantje kot junaki le naprej, da se bo reklo: Avstrija je bila od nekdaj in mora in hoče ostati od vekomaj. Srčen pozdrav tudi od nemških junakov. Z Bogom! Na svidenje!"

Pismo iz bolnišnice. Fran Svenč, organist v Cirkvečah, piše uredništvu "Slov. Gospodarja" iz Šopronja na Ogrskem: "Naznjam Vam, da sem prestal huide in strašne boje tamkaj ob russki meji. Po božji volji se sedaj nahajam ranjen v tukajšnji bolnišnici. Rana na nogi mi hitreči in v par dnevih že grama na dopust, da pozdravim svoje domače."

Trečak umrl v Ljubljani. Na II. državnih gimnazijah je umrl na jetiki Jurij Mikač, vojak 97. pešpolka, 1. stotinja; v Leoncišču je umrl 23. let star Karol Fogt, vojak 94. pešpolka, 10. stotinja; imel je strel v glavi. Umrla sta še dva ranjena vojaka, pri katerih pa ni bilo nobenih listkov in se še ne ve, kdo sta.

Ranjen na severnem bojišču. Peter Modic, uradnik "Zadružne zvezze" v Ljubljani, je bil 11. okt. ranjen na severnem bojišču. Ranjen je bil z šrapnela v levo koleno. Leži v bolnišnici v Przemyslu v Galiciji.

Franjani na južnem bojišču: Alojzij Zakrajšek, korporal, v levo roko; Martin Babič iz Trebnjega v roko in desno nogo; Ivan Rošč iz Ljubljane v roko. Četovdaja Viktor Rus je obolen na revmatizmu.

Vojaki umrli v Ljubljani. Na II. državnih gimnazijah je umrl na jetiki Jurij Mikač, vojak 97. pešpolka, 1. stotinja; v Leoncišču je umrl 23. let star Karol Fogt, vojak 94. pešpolka, 10. stotinja; imel je strel v glavi. Umrla sta še dva ranjena vojaka, pri katerih pa ni bilo nobenih listkov in se še ne ve, kdo sta.

Ranjenec so pripeljali doslej v Ljubljano nad 6000. Mnogi so odšli že na dopust, mnogi nazaj v bojno črto.

Vitez Pogačnik. Podpredsednik poslanske zbornice Josip vitez Pogačnik, nadporočnik v rezervi, sporoča "Straži", da je predeljen kot ordonančni častnik 6. armadnemu zboru. Zdrav je in pozdravlja vse prijatelje in znanee.

Kolera se razširja po Štajerskem; več ljudi je že oboloilo in umrlo. V Graude je te dni umrl na arijski koleri 27letni J. Barbutsky, ki je po nekem transportu konj Galicijo se vrnil bolan v Gradec.

Umrl je v Strassu veletržec Fr. Stift. Pokojni je imel v obmejnem St. Ilju velika vinogradna posestva. Bil je eden onih Nemcev, starega poštenega kova, ki niso sovražili Slovencev.

Umrl je v Celju odvetnik dr. Josef Kovatschitsch, star 55 let.

Poročil se je okrožni logar knez Thurn in Taxis Emilijan Merz v Polzeh z gdč. Antoniju Cizel.

Promoviral je dne 17. oktobra Emil Schlander v Graude za doktorja vsega zdravilstva.

Izpred celjskega sodišča. Celjski list "Deutsche Wacht" je priesel po listu "Tagespost" članek, v katerem očita poslanec dr. Korošec med raznim drugim tudi, da je ubežal v Švico. Dr. Korošec je vložil po dr. Benkoviču tožbo proti "Deutsche Wacht" in dne 8. oktobra se je vršila obravnavna, toda urednik "Deutsche Wacht" ni nastopil dokaz resnice. Bil je radi zanemarjanja dolžne pozornosti obsojen na 200 K globe.

Slovesnost preoblečenja pri šolskih sestrah v Mariboru se je vršila dne 15. oktobra na praznik sv. Terezije. Prebolečene so bile slednje gospodične učiteljice: Egger Luise z imenom S. Raphaela; Grafenauer Jerica, hči državnega in deželnega poslanca na Koroškem, z imenom S. Bogomira; Zorko Marija z imenom S. Sibila,

Gračina Giljača, ki je bila pregrinana iz Lješevic (Dalmacija) in sedaj v Zgornji Besnici, obč. Še Joz pri Krajinu, ite svojo

Družina Giljača, ki je bila pregrinana iz Lješevic (Dalmacija) in sedaj v Zgornji Besnici, obč.

Še Joz pri Krajinu, ite svojo

Družina Giljača, ki je bila pregrinana iz Lješevic (Dalmacija) in sedaj v Zgornji Besnici, obč.

Še Joz pri Krajinu, ite svojo

Družina Giljača, ki je bila pregrinana iz Lješevic (Dalmacija) in sedaj v Zgornji Besnici, obč.

Še Joz pri Krajinu, ite svojo

Družina Giljača, ki je bila pregrinana iz Lješevic (Dalmacija) in sedaj v Zgornji Besnici, obč.

Še Joz pri Krajinu, ite svojo

Družina Giljača, ki je bila pregrinana iz Lješevic (Dalmacija) in sedaj v Zgornji Besnici, obč.

Še Joz pri Krajinu, ite svojo

Družina Giljača, ki je bila pregrinana iz Lješevic (Dalmacija) in sedaj v Zgornji Besnici, obč.

Še Joz pri Krajinu, ite svojo

Družina Giljača, ki je bila pregrinana iz Lješevic (Dalmacija) in sedaj v Zgornji Besnici, obč.

Še Joz pri Krajinu, ite svojo

Družina Giljača, ki je bila pregrinana iz Lješevic (Dalmacija) in sedaj v Zgornji Besnici, obč.

Še Joz pri Krajinu, ite svojo

Družina Giljača, ki je bila pregrinana iz Lješevic (Dalmacija) in sedaj v Zgornji Besnici, obč.

Še Joz pri Krajinu, ite svojo

Družina Giljača, ki je bila pregrinana iz Lješevic (Dalmacija) in sedaj v Zgornji Besnici, obč.

Še Joz pri Krajinu, ite svojo

Družina Giljača, ki je bila pregrinana iz Lješevic (Dalmacija) in sedaj v Zgornji Besnici, obč.

Še Joz pri Krajinu, ite svojo

Družina Giljača, ki je bila pregrinana iz Lješevic (Dalmacija) in sedaj v Zgornji Besnici, obč.

Še Joz pri Krajinu, ite svojo

Družina Giljača, ki je bila pregrinana iz Lješevic (Dalmacija) in sedaj v Zgornji Besnici, obč.

Še Joz pri Krajinu, ite svojo

Družina Giljača, ki je bila pregrinana iz Lješevic (Dalmacija) in sedaj v Zgornji Besnici, obč.

Še Joz pri Krajinu, ite svojo

Družina Giljača, ki je bila pregrinana iz Lješevic (Dalmacija) in sedaj v Zgornji Besnici, obč.

Še Joz pri Krajinu, ite svojo

Družina Giljača, ki je bila pregrinana iz Lješevic (Dalmacija) in sedaj v Zgornji Besnici, obč.

Še Joz pri Krajinu, ite svojo

Družina Giljača, ki je bila pregrinana iz Lješevic (Dalmacija) in sedaj v Zgornji Besnici, obč.

Še Joz pri Krajinu, ite svojo

Družina Giljača, ki je bila pregrinana iz Lješevic (Dalmacija) in sedaj v Zgornji Besnici, obč.

Še Joz pri Krajinu, ite svojo

Družina Giljača, ki je bila pregrinana iz Lješevic (Dalmacija) in sedaj v Zgornji Besnici, obč.

Še Joz pri Krajinu, ite svojo

Družina Giljača, ki je bila pregrinana iz Lješevic (Dalmacija) in sedaj v Zgornji Besnici, obč.

Še Joz pri Krajinu, ite svojo

Družina Giljača, ki je bila pregrinana iz Lješevic (Dalmacija) in sedaj v Zgornji Besnici, obč.

Še Joz pri Krajinu, ite svojo

Družina Giljača, ki je bila pregrinana iz Lješevic (Dalmacija) in sedaj v Zgornji Besnici, obč.

Še Joz pri Krajinu, ite svojo

Družina Giljača, ki je bila pregrinana iz Lješevic (Dalmacija) in sedaj v Zgornji Besnici, obč.

Še Joz pri Krajinu, ite svojo

Družina Giljača, ki je bila pregrinana iz Lješevic (Dalmacija) in sedaj v Zgornji Besnici, obč.

Še Joz pri Krajinu, ite svojo

Družina Giljača, ki je bila pregrinana iz Lješevic (Dalmacija) in sedaj v Zgornji Besnici, obč.

Še Joz pri Krajinu, ite svojo

Družina Giljača, ki je bila pregrinana iz Lješevic (Dalmacija) in sedaj v Zgornji Besnici, obč.

Še Joz pri Krajinu, ite svojo

Družina Giljača, ki je bila pregrinana iz Lješevic (Dalmacija) in sedaj v Zgornji Besnici, obč.

Še Joz pri Krajinu, ite svojo

Družina Giljača, ki je bila pregrinana iz Lješevic (Dalmacija) in sedaj v Zgornji Besnici, obč.

Še Joz pri Krajinu, ite svojo

Družina Giljača, ki je bila pregrinana iz Lješevic (Dalmacija) in sedaj v Zgornji Besnici, obč.

Še Joz pri Krajinu, ite svojo

Družina Giljača, ki je bila pregrinana iz Lješevic (Dalmacija) in sedaj v Zgornji Besnici, obč.

Še Joz pri Krajinu, ite svojo

Družina Giljača, ki je bila pregrinana iz Lješevic (Dalmacija) in sedaj v Zgornji Besnici, obč.

Še Joz pri Krajinu, ite svojo

Družina Giljača, ki je bila pregrinana iz Lješevic (Dalmacija) in sedaj v Zgornji Besnici, obč.

Še Joz pri Krajinu, ite svojo

Družina Giljača, ki je bila pregrinana iz Lješevic (Dalmacija) in sedaj v Zgornji Besnici, obč.

Še Joz pri Krajinu, ite svojo

Družina Giljača, ki je bila pregrinana iz Lješevic (Dalmacija) in sedaj v Zgornji Besnici, obč.

Še Joz pri Krajinu, ite svojo

Družina Giljača, ki je bila pregrinana iz Lješevic (Dalmacija) in sedaj v Zgornji Besnici, obč.

Še Joz pri Krajinu, ite svojo

Družina Giljača, ki je bila pregrinana iz Lješevic (Dalmacija) in sedaj v Zgornji Besnici, obč.

Še Joz pri Krajinu, ite svojo

Družina Giljača, ki je bila pregrinana iz Lješevic (Dalmacija) in sedaj v Zgornji Besnici, obč.

Še Joz pri Krajinu, ite svojo

Družina Giljača, ki je bila pregrinana iz Lješevic (Dalmacija) in sedaj v Zgornji Besnici, obč.

Še Joz pri Krajinu, ite svojo

Družina Giljača, ki je bila pregrinana iz Lješevic (Dalmacija) in sedaj v Zgornji Besnici, obč.

Doli z orožjem!

KODEKA KIVLJENJA

Spisala Berta pl. Suttner. — Za "Glas Naroda"
priredil J. T.

36

(Nadaljevanje).

Pozno zvečer sem dospela v Kralovec. Moji spremljaveci so ostali na zadnji postaji. Bila sem sama — v strahu in tretetu. Kaj če bi ne bilo dr. Bresserja, kaj če bi ne mogel priti. Kam bi se obrnila, kaj bi počela? Poleg tega je vplivalo name dolgo potovanje, ker je obupno pogledal in dvignil obe roki k nebnu. nju in zdravnički popisi. Ce bi ne breprena po Frideriku, bi si želela samo smrti. Zdela se mi je, da bi bilo najboljše tako: Lega bi in zaspala in se nikdar več ne prebudila. Nikdar več bi mi ne bilo treba misliti na te grozote. Toda živeti moram in toliko časa poizvedovalo po Frideriku, da ga ne dobim. Vlak se je ustavil. Stežalo sem iztopila s prtljago v roki. Seboj sem imela ročni kovčeg z obliko, perilom, obvezami in nekaj malenkosti, katere sem rabila pri toleti. Vzela sem jih seboj misleč, da človek ne more prestavljati brez srebrnih škatljek, mila in vode, brez krtačne in glavnikov. Snažnost je prva stvar na svetu in je ravno tako potrebna za telo kakor poštenost za dušo. Selo pozneje sem zvedela, da ljudje v vojni ne gledajo na snažnost. Nimamo ne časa, ne priložnosti. Vojska je v vidu nasprotju s kulturo in zato tudi ne morejo stopiti v vojni v veljavno kulturni pridobitki. Korak v podivjanost je vojna, zato so pa tudi njene posledice vse prej kakor kulturne. Posledica vojne je toraj tudi umazanost.

Zaboj s potrebičinami, katera rega sem kupila na Dunaju, so bili ekspedirali z drugim vlakom. Bog ve, kam ga bodo dali? Pri sebi sem imela toraj samo kovček in listnico, v kateri je bilo nekaj stotakov. Opotekajočih korakov sem šla preko tira na peron. Na peronu je bilo ravno tako vrvenje, kakor po drugih postajah. Enaka slika: ranjenci — ranjenci. Ne, slika ni ista, še strašnejša je. Kralovec je prepunjen z nesrečnimi. Vse sobe so odane, in ker po hišah več prostora, leže ljudje po cestah in kamenu...

Temna noč brez meseca. V vsakem koncu je bil koi, na njem pa svetlica. Smrtno utrujena in zaspama, sem omahnila na zemljo in položila poleg sebe prtljago. Sprva si nisem upala pogledati naokoli. Prepričana sem bila, da se ne bom sestala z dr. Bresserjem. Skorajgotovo ga ne bo. V vojni ne more nikdo natančeno povedati, kdaj bo prost in kdaj bo zadržan. Mogoče pride s prihodnjim vlakom, mogoče šele jutri, mogoče ga pa sploh ne bo. Kje je red? Tudi red je kulturni pojmu, ki za časa vojne izgine.

Kje je sedaj Friderik? Ali je že inrtvej, ali je na poti proti domu, ali je še živ in nepoškodovan. Nato se mi je porodila v srce druga misel. Rudolf, moj sin, je gotovo sprašuje po meni in me kliče: — Kje si, mama? Kam si odšla? Zakaj si me pustila samaga?

Kam naj se podam, če ne dobim Bresserja? Upanje, da bi ga dobila, se je zelo zmanjšalo, toliko, da ni izginulo popolnoma.

K sreči sem imela denar, z denarjem se da vse doseči. Nekote sem pogledala kovčeg, na katerem je bila privezana listnica... Veliki Bog! Samo jermen je še ostal, listnica je izginila... Vse sem izgubila. Kam naj se obrnem brez denarja? Klub temu nisen ternala. Kako nesrečen slučaj! Zakaj bi se pritoževal, ker se ne sreča vrsti za nesrečo? Sicer pa nima zame nobena stvar nobenega pomena. Misliš sem samo na Friderika. Ali je živ ali je mrtev?

Vse mimoideče sem pazljivo motrila, dr. Bresserja pa ni bilo nikjer.

Kaj naj začenem, kam naj se obrnem.

— Kje je postajenacelnik? — sem vprašala nekoga.

— Vi mislite načelnika tukajšnje bolniške postaje? Stalnega zdravnika S. T. Tam je.

Misleč, da mi bo dal kako pojasnilo glede dr. Bresserja, sem se podala v označeno smer. Slišala sem, kako je štabni zdravnik govoril z nekim gospodom:

— To je revščina, kaj ne? Tukaj je zalog za vse provizorične bolnišnice. Vsega imamo dovolj: perila... jedil, obvez, toda, kaj nam pomaga? Razložiti ne moremo, sortirati... naprej poslati... Rok manjka, najmanj sto spretnih uradnikov...

Ko sem hotela nagovoriti zdravnika, sem pogledala njegovega spremljevalca in — o veselje — — — spoznala dr. Bresserja.

Tako sem bila razburjena, da sem ga objela.

— Vi? Vi, baronica Tilling? Kaj vendar delate tukaj?

— Pomagat sem prišla sem, pomagat... Ali ni Friderika v Vaši bolnišnicici?

Dosedaj ga še nisem videl.

Ali mi je to poročilo razočaralo, ali razvesilo?.. Ne vem... Ni ga bilo. Mogoče je mrtev, mogoče je nepoškodovan... Doktor Bresser pa tudi ni mogel videti vseh ranjencev. Vse lazareti bom šla, potem bom šele vedela...

— Kje je pa gospa Simon?

— Ona je že dalj časa tukaj. Imenita ženska, Vam rečem. Hitra, ročna, previdna... Sedaj se bavi z ranjenci, ki so v vaginah. Zvedela je, da je tukaj v bližini potreba največja. Kmalu se bo podala na pot, jaz jo bom spremjal.

— Tudi jaz, gospod doktor. Vzemite me seboj!

— Kaj vendar mislite, baronica, Marta... Tako nežni ste, razvajeni... prehudo bi bilo za Vas to težko delo...

— Kaj naj pa delam tukaj? — sem ga prekinila. — Ce ste res moj prijatelj, mi boste gotovo izpolnili željo... Vse bom storila, karkoli boste zahtevali... nobeno delo ne bo pretežko zame. Predstavite me gospoj Simonovi in ji rečete, da sem prostovoljno vstopila v to službo. Vzemite me seboj... usmilite se me... na kolenni Vas prosim...

— Dobro, naj se zgodi po Vaši volji... Ravno sedaj prihaja ta hrabra ženska... Idiva...

Ko me je zdravnik predstavil gospoj Simonovi in ji ponovil mojo željo, je samo pokimala z glavo, potem se je pa takoj obrnila v stran in dala navzočim nekaj povelj. Premalo svetlo je bilo, da bi razložila poteze njenega obrazu.

Pet minut kasneje smo se že peljali proti sosednji vasi. Vozili se nismo v kočiji, ampak v navadnem lojtrskem vozlu, s katerim so bili ravnokar prideljali ranjence. Sedeli smo na slami, ki je bila mogoče še krvava od prejšnje vožnje. Poleg voznika je sedel vojak s svetilko v roki... Hude sanje, hude sanje... Dobro, da je bil poleg mene dr. Bresser, ki me je bodril in miril kot je vedel in znal. Svojo roko sem položila v njegovo in-se tesno pritisnila k njemu.

— Le naslonite se name... tako, da... baronica Marta... Ti ubogi otrok — — — rekel nežno, Grozna je bila tista vožnja. Vajena sem bila mehkih blazin, udobnih vozov, sedaj pa kar naenkrat ta velika izpremembra. Sedeti moram na zibajočem se lojtrskem vozlu, v katerem je namesto blazin kup okrvavljenie slame. Toda bila sem nepoškodovana... Kako more biti pri sreu onim, ki imajo združljene ude, katerim se koščki kosti zapričijo z vso silo v meso, ne zapelje kolo preko kamna?

Tolatoma so se mi začele težke trenutnice. Silno zapadajo-

postala, zaspali pa nisem mogla, ker so meboleli vsi udje, ker sem bila smrtno utrujena... V svoji bolni domišljiji se je vrstila slika za sliko. V duhu sem pregledala še enkrat tiste strašne priroke, katere mi je bil opisal polkovni zdravnik. V duhu sem videila veselo grobarje, vojne hijene... slišala sem smrtni krik ranjencev, nad katerimi so razstrelili lazaret... Pri tem sem pa tudi napol slišala pogovor mojih spremljavev... Del pobite armade se je umaknil proti Kraljevem Građeu — je pripovedoval dr. Bresser... Trdujava je bila dobro zavarovana in posadka je začela strelijeti na svoje ljudi, misleč, da so Prusci... Na stotine jih je padlo v jarke in utonilo... Preko reke Labe je bežalo toliko vojakov, da so se konji in vozovi sred mestov zagozdili... Za pesec ni bilo nobenega prostora več. Na tisoce jih je padlo v Labo... med njimi tudi veliko ranjencev...

— Kako more biti in Horovicah? — je pripomnila gospa Simon... — Tam ni bilo nobenega prebivalca več. V podpodprtih hišah je ranjepac pri ranjencu. Neizrečeno se nas bodo razvesili... Samo premalo jih primasamo, veliko premalo...

(Dalje prihodnjič.)

NAŠI ZASTOPNIKI

kateri so pooblaščeni pobirati naročino za "Glas Naroda" in knjige, kakor tudi za vse druge

in naš stroko spadajoče posile: Jenny Lind, Ark. in okolico: Michael Cirar.

San Francisco, Cal.: Jakob Lovšin.

Denver, Colo.: John Debeve

in A. J. Terbove.

Leadville, Colo.: Jerry Jam-

nik.

Pueblo, Colo.: Peter Culig, J.

M. Roitz in Frank Janesh.

Salida, Colo. in okolico: Louis Costello (The Bank Saloon).

Walsenburg, Colo.: Ant. Saf-

ich in Frank Blatnik.

Indianapolis, Ind.: Alois Bud-

nan.

Aurora, Ill.: Jernej B. Verbič,

635 Aurora Ave.

Oglesby, Ill.: Math. Hribernik.

Depue, Ill.: Dan. Bodovinac.

Chicago, Ill.: Frank Jurjovec.

La Salle, Ill.: Mat. Komp.

Joliet, Ill.: Frank Laurich in

John Zaletel.

Mineral, Kans.: John Stale.

Waukegan, Ill.: Frank Pet-

kovšek in Math. Ogrin.

St. Chicago, Ill.: Frank Cerne.

Springfield, Ill.: Matija Bar-

brič.

Frontenac, Kans. in okolico:

Frank Kerne.

Mulberry, Kans. in okolico:

Martin Kos.

Calumet, Mich. in okolico:

Pavel Shultz in M. F. Kobe.

Manistique, Mich. in okolico:

Kotzman.

So. Range, Mich. in okolico:

M. Likovič.

Chisholm, Minn.: K. Zgone in

Jakob Petrich in Frank Zagar.

Duluth, Minn.: Joseph Shara-

bon.

Ely, Minn. in okolico: Ivan Gouč, M. L. Kapsch in Jos. J. Pešek.

Eveleth, Minn.: Jurij Kotze.

Gilbert, Minn. in okolico: L. Vesel.

Hibing, Minn.: Ivan Pouš.

Nashwank, Minn.: Geo Maurin

Virginia, Minn.: Frank Hrov-

atich.

St. Louis, Mo.: Mike Grabrian.

Aldridge, Mont.: Gregor Zobec

Great Falls, Mont.: Math.

Urich, 3409 N. 5th Ave.

Klein, Mont.: Mich. Krivec.

Brooklyn, N. Y.: Alojzij Češ-

rek.

Little Falls, N. Y.: Frank Gregor-

ka.

Cleveland, O.: Frank Šakser,

J. Marinčič, Chas. Karlinger in

Frank Kovačič.

Bridgeport, O. in okolico: Fr.

Hočevr.

Kemmerer, Wyo.: Josip Motoh.

Willock, Pa.: Frank Seme in

Joseph Peterlen.

Toole, Utah: Anton Palčič.

Winterquarters, Utah: Louis Blasich.

Black Diamond, Wash.: Gr.

Porenta.

Ravensdale, Wash.: Jakob

Domšak.

Davis, W. Va. in okolico: John Bociš.

Thomas, W. Va. in okolico:

Frank Kocjan in Frank Bartol.

Grafton, Wis.: John Stampfel.

Milwaukee, Wis.: Josip Tratnik, John Vodovnik in Frank Meh.

Sheboygan, Wis.: Anton Sta-

rich.

West Allis, Wis.: Frank Štok

in Louis Lončarič.

Rock Springs, Wyo.: